

Kúria végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.1.429/2024/12.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró Dr. Nagy Antal, bíró Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2025. július 3.
Az ügy tárgya:	hamis magánokirat felhasználásának vétsége és más bűncselekmény
Terhelt:	...
Első fok:	Siófoki Járásbíróság, 8.B.264/2022/43., ítélet, tárgyalás, 2024. január 31.
Másodfok:	Kaposvári Törvényszék, 1.Bf.91/2024/10., végzés, nyilvános ülés, 2024. június 10.
Az indítvány előterjesztője:	a terhelt
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hamis magánokirat felhasználásának vétsége és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Siófoki Járásbíróság 8.B.264/2022/43. számú ítéletét, illetve a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.91/2024/10. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Siófoki Járásbíróság a 2024. január 31-én kihirdetett 8.B.264/2022/43. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) és zaklatás vétségében [Btk. 222. § (1) bekezdés]. Ezért – halmazati büntetésül – 6 hónap fogház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év ügyvédi foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette és akként rendelkezett, hogy abból a terhelt – a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A terhelt és védője fellebbezése folytán másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. június 10-én 1.Bf.91/2024/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege az alábbi.

- I. Személy 1 tulajdonát képezte 2/4 tulajdoni hányadban a cím 1, 8147 m² térmértékű, kivett művelési ágú, lakóház, udvar, gazdasági épület megnevezésű ingatlan. Személy 2 és tanú 1 külföldi állampolgárok 2019. évben tudomást szereztek arról, hogy Személy 1 értékesíteni kívánja ezen illetőségét.

- Az eladók és a vevők az adásvételi szerződés megszerkesztése az ügyvéd foglalkozású terheltet bízták meg. A terhelt 2020. július 25-én település 1-en magyar nyelvű adásvételi szerződést készített, amelynek tartalma szerint Személy 1 eladja a cím 1, 1/2 részben a tulajdonát képező ingatlant Személy 2 és tanú 1 külföldi állampolgár vevők részére.

- Az adásvételi szerződésen Személy 1 eladó, valamint Személy 2 és tanú 1 vevő nevét – anélkül, hogy a szerződés aláírásával akár az eladó, akár a vevők bárkit megbíztak volna – a terhelt tudtával, a nyomozás során meg nem állapított kilétű ismeretlen személy írta alá.

- A terhelt az adásvételi szerződést 2020. június 25-én ellenjegyezte, majd azt 2020. július 23-án postai úton település 2-ön, a földhivatali osztályhoz – az ingatlan tulajdonosának személyében bekövetkezett változás dokumentálása és a tulajdonjog vevők részére történő bejegyzése végett – benyújtotta, ezen a módon a valótlán névaláírásokat tartalmazó adásvételi szerződést felhasználta.

- A földhivatali osztály a vevők tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. A ténylegesen létrejött jogügylet révén az ingatlan-nyilvántartás mint közokirat azonban valós adatokat tartalmazott.

- II. Személy 3 külföldi állampolgár 2020 elején Magyarországon ingatlant szándékozott vásárolni, az adásvételi szerződés elkészítésével az ügyvéd foglalkozású terheltet bízta meg.

- Személy 3 vevő 2020. február 18-án kelt adásvételi szerződéssel 1/1 tulajdoni arányban megvásárolta Személy 4 eladótól a cím 2, lakóház, udvar megnevezésű, 1397 m² térmértékű, természetben a cím 2 szám alatt található ingatlant.

- Az adásvételi szerződés elkészítésének időpontjában, 2020. február 18-án Személy 3 vevő nem tartózkodott Magyarországon. Az adásvételi szerződésen – anélkül, hogy Személy 3 az aláírással bárkit is megbízott volna – a Személy 3 nevet a terhelt tudtával, a nyomozás során be nem azonosított kilétű ismeretlen személy írta alá.

- A terhelt ezt követően a Személy 3 névaláírás miatt hamis adásvételi szerződést 2020. február 19-én a földhivatali osztályra benyújtotta, ezen a módon a hamis magánokiratot felhasználta annak bizonyítására, hogy az ingatlan tulajdonosának személyében változás következett be.

- III/A. Személy 5 – a terhelt édesanyja – a 2019. december 4-én megtartott ingatlanárverés során árverési vevőként megvásárolta a cím 3, természetben cím 3 szám alatt található ingatlant. A földhivatali osztály személy 5 tulajdonjogát árverési vétel jogcímen 2020. január 13-án az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.
- Személy 6 és személy 7 külföldi állampolgárok 2019 novemberében apróhirdetésen keresztül tudomást szereztek arról, hogy a cím 3 alatti ingatlan eladó.
- Az elírás folytán 2019. március 8-i keltezésű, ténylegesen azonban 2020. március 8-án kelt, az ügyvédként tevékenykedő terhelt által ellenjegyzett adásvételi szerződés tartalma szerint személy 5 tulajdonostól személy 6 és személy 7 külföldi állampolgárok a fenti ingatlant megvásárolták.
- Az adásvételi szerződésen a személy 6 névaláírás, valamint a személy 7 névaláírás nem a névtulajdonosoktól származik. A névtulajdonosok helyett a szerződést – anélkül, hogy a névtulajdonosok az aláírással bárkit is megbíztak volna – az eljárás során ismeretlenül maradt személy írta alá akként, hogy arról a terhelt tudomással bírt.
- A terhelt az aláírások miatt hamis adásvételi szerződést 2020. március 27-én benyújtotta a földhivatali osztályhoz annak dokumentálására, hogy az ingatlan tulajdonosának személyében változás következett be, ezáltal a dokumentumot felhasználta.
- Az ingatlan megvásárlására személy 6 és személy 7 vevők részéről ténylegesen sor került, a földhivatali osztály a vevők tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte, így a ténylegesen létrejött jogügylet alapján az ingatlan-nyilvántartás mint közokirat valós adatokat tartalmaz.
- III/B. A földhivatali osztály – miután a terhelt a III/A. pontban írtak szerint személy 5 eladó, valamint személy 6 és személy 7 vevők között kötött adásvételi szerződést benyújtotta – a 2022. április 6-án kelt végzéssel arra hívta fel a terheltet, hogy csatoljon nyilatkozatot arról, hogy a vevők hasznélvezeti joggal terhelten kívánják megvásárolni az ingatlant.
- A terhelt erre tekintettel „adásvételi szerződés kiegészítése” elnevezésű okiratot készített, melynek tartalma szerint személy 5 eladótól a cím 3 számú megvásárló vevők, személy 6 és személy 7 tudomással bírnak arról, hogy az ingatlan nem tehermentes, azt egy magyar állampolgár hasznélvezeti joga terheli. Az okiraton személy 6 és személy 7 vevők névaláírása nem az eredeti névtulajdonosoktól származik, névaláírásukat – anélkül, hogy helyettük a nevük aláírásával a névtulajdonosok bárkit is megbíztak volna – ismeretlen személy produkálta akként, hogy arról a terhelt tudomással bírt.
- Az ingatlan-nyilvántartásba azonban az adásvétel létrejötte okán valótlan adat bejegyzésére nem került sor.
- A vádlott az elírás folytán 2019. április 16-i keltezésű, ténylegesen azonban 2020. április 16-án kelt „adásvételi szerződés kiegészítése” elnevezésű magánokiratot annak igazolása végett nyújtotta be 2020. április 17-én a földhivatali osztályhoz, hogy személy 6 és személy 7 tudatában vannak annak, hogy az ingatlan nem tehermentes, azt hasznélvezeti jog terheli, vásárlási szándékuk ennek ismeretében is fennáll. Ezáltal a terhelt az iratot felhasználta.
- IV. Személy 6 és személy 7 nem voltak elégedettek a terhelt cím 3 alatti ingatlan megvásárlása kapcsán kifejtett ügyvédi tevékenységével, ezért 2020 nyarán személy 6 a település 3-ban praktizáló sértett ügyvédet bízta meg azzal, hogy az adásvétellel kapcsolatos okiratokat és az ingatlan-nyilvántartás adatait nézze át.
- A sértett ezt követően telefonon felvette a kapcsolatot a terhelttel és tájékoztatta, hogy személy 6 és személy 7 elégedetlenek az ügyvédként végzett munkájával.
- Mindezeket követően a terhelt 2020. július 16. és 2021. február 26. közötti időszakban – azért, hogy a sértettet megfélemlítse – őt az alábbi módon rendszeresen zaklatta, háborgatta.

- A terhelt az e-mail cím 1-ről a sértett e-mail cím 2-re üzenetet küldött többek között azzal, hogy: „... aki ennyire etikátlan, mint te, nos, ilyen aljas emberrel én nem állok szóba...”.
- A terhelt 2020. augusztus 3-án ugyanerről az email címről személy 6 és személy 7 részére email üzenetet küldött, amely – egyebek mellett – azt tartalmazta, hogy „a sértett, ő a temetőbe megy, garantáltan!”.
- A sértett az üzenetről tudomást szerzett, mert arról őt személy 6 tájékoztatta oly módon, hogy azt továbbította a részére.
- A terhelt telefonon is küldött szöveges üzeneteket a sértettnek, amelyek szerint a sértett „veszélyes játékba kezdett”, közte és a sértett között „háború” zajlik, „valaki a temetőbe kerül, a kérdés, ki”.
- A terhelt a sértett által üzemeltetett ügyvédi iroda Google fiókjához értékelésként „név 1”, továbbá „név 2”, „név 3”, „név 4”, „név 5”, „név 6” és „név 7” felhasználónéven kommenteket fűzött a sértett tevékenységéhez, amelyek szerint a sértett „milliárdos ügyvéd”, „külföldi helyen kirándul” és „a konkurenciát akarja kiradírozni”.
- A terhelt az előzőeken túlmenően Messenger alkalmazáson keresztül is háborgatta a sértettet, egyebek mellett azt közölte a sértettel, hogy őt „a testvérei tartják el”. A sértett a terhelt előzőek szerinti zaklató magatartásának következményeként félelmet érzett és ezért feljelentést tett a terhelt ellen.

[4] **II. 1.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a terhelt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott okból terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[5] Ennek indokaként a terhelt hivatkozott arra, hogy a Be. 163. § (2) bekezdése szerint törvényi követelmény, hogy a bíróság döntését valósághű tényállásra alapítsa; anyagi jogi sérelmet jelent, ha a tényállás valamely rendelkezése annak ténybeli alapját nem rögzíti. Jelen esetben a bűnösség kérdésében nem lehet állást foglalni a tényállás megalapozatlansága miatt, emellett a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Nem állapítható meg, hogy a bíróság tanú 1 többféle vallomása közül melyiket fogadta el, releváns tények tekintetében pedig egyáltalán nem is folyt nyomozás.

[6] Az eljárás során a rendőrség lefoglalt valamennyi, személyéhez köthető elektronikai eszközt, tekintet nélkül arra, hogy annak ki volt a tulajdonosa, azonban semmilyen adat nem található arról, hogy e gépekről ment-e bármilyen jellegű email vagy chat üzenet személy 6, illetve a sértett felé. A zaklatás megvalósulását kizárólag a sértett által csatolt másolatok alapján állapította meg a bíróság, melyek között olyan is van, amelyekből még a címzett személye sem állapítható meg. Az eljárás során a terhelt állította, hogy egy laptopját kölcsönadta személy 8 külföldi állampolgárnak, azonban indítvány ellenére a bíróság tanúként nem hallgatta meg őt. A sértett számítógépének vizsgálatára ugyanakkor nem került sor, a bíróság kizárólag az alapján jutott arra a megállapításra, hogy azt a terhelt írhatta, hogy annak „magyartalan stílusát” neki tulajdonította. Azt sem vizsgálta a bíróság, hogy a megadott időpontokban mentek-e SMS üzenetek a telefonjáról a sértett irányába. Az eljárás során nem hallgatták meg tanúként személy 9-et, a számítógépét sem vizsgálták, ellenben vizsgálták édesanyja laptopját, de nem lehet tudni, hogy azon milyen levelezést találtak és nem vizsgálták az eljárás során azt sem, hogy édesanyja vallomása szerint a külföldi nyelven tudó barátnője írt emailt a külföldieknek, aminek tartalmát nyelvtudás hiányában nem ismerte.

[7] A terhelt álláspontja szerint a zaklatás tekintetében nem állapítható meg, hogy volt-e valóban rendszeresen és tartós háborgatás annak érdekében, hogy a sértett magánéletébe beavatkozzon, az pedig főleg nem, hogy azt ő követte el. A sértett weboldalára küldött értékelések nagy része jelenleg is ott található, azok a sértett életében semmilyen változást

nem okoztak. A sértett a tárgyaláson is kijelentette, hogy a terhelt nem volt vele szemben agresszív, ezért benne félelem sem alakult ki; a bíróság ennek ellenére rögzítette ítéletében az ellenkezőjét. A zaklatás célzatos bűncselekmény, tényállási eleme a félelem kialakulása. Ekként a zaklatás törvényi tényállási elemei nem valósultak meg, a telefonbeszélgetések a cím 3 alatti ingatlanról szóltak, illetve arról, hogy az azon feljegyzett haszonélvezeti jogot kellene törölni; mivel azonban a későbbiekben a vevők az eladót személyesen felkeresték és visszakapták az ingatlan teljes vételárát, később ez is okafogyottá vált.

[8] A hamis magánokirat felhasználása kapcsán a bíróság azt állapította meg, hogy személy 2 és tanú 1 részére emailben küldte ki a szerződést, amelyet nevezettek másnap írtak alá, de az már nem szerepel a tényállásban, hogy miként juttatták vissza. Semmi nem igazolja, hogy ez postán történt volna, az emailben küldött szerződés pedig nem is használható fel, mert a földhivatalba csak az eredeti aláírással ellátott, eredeti szerződés adható be. Éppen azért telt el a szerződés kelte és a földhivatalba való benyújtása között közel egy hónap, mert azt postán kellett kiküldeni és ugyanúgy kellett visszakapnia is.

[9] A bíróság ellenben nem vizsgálta, hogy ebben az időszakban kapott külföldi levelet, illetve annak ki volt a feladója, egyik külföldi érintett esetében sem. Az ezzel kapcsolatban kért tanúbizonyítást sem folytatta le, amivel súlyosan sértette a védekezéshez való jogát. Szintén nem került vizsgálatra az eljárás folyamán, hogy az általa használt elektronikai eszközökről küldött-e bárkinek hamis vagy meghamisított tulajdoni lapot.

[10] Megalapozatlan az ítélet azon megállapítása, miszerint a szerződéseket általa megbízott személy írta alá, az pedig kifejezetten iratellenes, hogy írásszakértői vélemény elkészítéséhez nem adott írásmintát.

[11] Ekként szándékosan nem használt fel hamis magánokiratot, a gondatlan elkövetést pedig a törvény nem rendeli büntetni. A terhére rótt cselekmény társadalomra veszélyessége is hiányzik, de bűnösségének megállapítását kizárja a Btk. 20. § (1) bekezdése is, mert nem büntethető olyan tény miatt, amiről az elkövetéskor nem tudott.

[12] A terhelt pedig az indítvány szerint nem tudott arról, hogy postán olyan szerződéseket kap vissza, amelyeken az aláírások nem a névtulajdonosoktól származnak. Ha erről tudott volna, nem adja be a földhivatalnak, hanem a Covid-időszakban is megkövetelte volna a jelenlétében való, személyes aláírást, a nem valós aláírásokat tartalmazó szerződések felhasználásához érdeke nem fűződött.

[13] A terhelt kitért arra is, hogy a vele szemben kiszabott büntetés nem szolgálhatja a generál prevenció célját, mert a vele szemben folyamatban volt eljárásról senki sem szerzett tudomást, a hosszú időn keresztül végzett kifogástalan ügyvédi munkája ellenére négy év tartamban meghatározott foglalkozástól eltiltás rendkívül hosszú, kizárólag a teljes egzisztenciális ellehetetlenítését szolgálja. Annak törvényi előfeltétele sem áll fenn, mert az ügyvédi foglalkozás szabályait nem szegte meg, hanem a Covid alatt a Magyar Ügyvédi Kamara által engedélyezett „távellenjegyzés” szabályait alkalmazta, telekommunikációs program alkalmazásával.

[14] A terhelt észrevételezte azt is, hogy 41. számú bírósági irat szerint a nyomozati anyagot tartalmazó DVD-t nem lehetett megnyitni, ekként nyilvánvaló, hogy nem állt a bíróság rendelkezésére minden kétséget kizáró bizonyíték, ezért nem lehetett felállítani a valósághű tényállást.

[15] A terhelt eljárási szabálysértésként kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság tanácsának összetétele nem volt megállapítható, így valójában nem lehetett tudni, hogy ki és mikor került be a tanácsba, miként változott meg a tanács összetétele, illetve az újonnan bekerült tag az iratokat miképp ismerte meg; ha pedig nem ismerte meg, akkor hogyan vett részt a döntés meghozatalában.

[16] A másodfokú eljárásban részére megküldött végzés szerint az eljáró tanács tagjai bíró 1 elnök, bíró 2 és bíró 3. A kérésére kitűzött nyilvános ülésen a tárgyalási jegyzéken bíró 3 helyett bíró 4 szerepelt, míg a jegyzőkönyv szerint a nyilvános ülésen bíró 1 és bíró 2 mellett bíró 5 volt a harmadik bíró. A nyilvános ülésen a bírói tanács 3 tagján kívül csak a terhelt és védője vett részt, ennek ellenére a jegyzőkönyvben szerepel személy 10 jegyzőkönyvvezető, aki aszerint az üléssel egyidejűleg készítette a jegyzőkönyvet. Erről azonban senki nem lett tájékoztatva, így nem lehet tudni, a jegyzőkönyvvezető hol vezette a jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv szerint senki nem kért iratismertetést – amire egyébként módja sem lett volna –, így kétséges, hogy bíró 5 mikor ismerte meg az iratokat.

[17] A fentiekre tekintettel a terhelt elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetés mértékének jelentős enyhítését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[18] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1404/2024/2. számú átiratában az indítványt nem tartotta alaposnak.

[19] Indokai szerint a felülvizsgálati eljárásban a tényállás támadásának tilalmába ütközik és ezért törvényben kizárt a terhelt által a tényállás felderítetlenségére, iratellenességre, tényekből további tényre vont téves következtetésre vonatkozó okfejtése, mint ahogy a kizárólag a gondatlan bűnössége megállapíthatóságára, illetve a ténybeli tévedésre vonatkozó érvelése is az irányadó tényállással ellentétes. Nincs tényállásbeli alapja a telekommunikációs program közvetítése útján megvalósult távellenjegyzés szabályai alkalmazásának sem. Az irányadó tényállás nem tartalmaz a terhelt tévedését megalapozó tényeket, azt ellenben igen, hogy a terhelt tudomással bírt arról, miszerint az okiratokat nem a névtulajdonosok írták alá, hanem azokat ismeretlen személy hamisította.

[20] Az indokolási kötelezettség megsértése 2018. július 1. óta nem felülvizsgálati ok.

[21] Az átirat szerint a foglalkozástól eltiltás kiszabásának feltételei fennállnak, mert egyrészt azt a terhelt szintén az irányadó tényállással ellentétes ténybeli alapokon vitatja, másrészt az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 44. § (1) bekezdés d) pontja szerint az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja egyebek mellett azt is, hogy az okiratot a felek előtte írták alá vagy az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjukként ismerték el.

[22] A terhelt azon kifogása, miszerint a tanács összetétele az eredeti kitűző végzéshez képest megváltozott, nem alkalmas felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértés megállapítására, mert ahhoz csak az vezetett volna, ha a másodfokú bíróság tanácsa nem lett volna törvényesen megalakítva [Be. 608. § (1) bekezdés a) pont első fordulata, Be. 649. § (2) bekezdés d) pont]. Ezt pedig a Be. 13. § (4) bekezdésének megsértése merítette volna ki, miszerint a másodfokú bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el.

[23] Ennek nem felel meg az a körülmény, hogy az eljáró tanács egyik tagja a kitűző végzésben foglaltakhoz képest más volt. A tárgyalási jegyzéken feltüntetett névnek pedig az eljárási szabálysértés megvalósulása szempontjából nincs jelentősége.

[24] A terhelt azon állítása azonban, miszerint a nyilvános ülésen nem volt jelen jegyzőkönyvvezető, alkalmas a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértés és azon keresztül a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati ok megállapítására.

[25] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint ezzel kapcsolatban az állapítható meg, hogy az ügyben megtartott nyilvános ülésen a jegyzőkönyv szerint a tanács tagjain, a terhelten, valamint az ülés megkezdése után 16 perccel később megjelent meghatalmazott védőn kívül jelen volt személy 10 jegyzőkönyvvezető is, aki a nyilvános ülés berekesztését követően a jegyzőkönyvet a tanács elnöke mellett maga is az aláírásával hitelesítette.

[26] A jegyzőkönyv azt is tartalmazza, hogy a jegyzőkönyv a nyilvános üléssel egyidejűleg készült.

[27] Ezért a terhelt alaptalanul hivatkozik arra, hogy a jegyzőkönyvvezető a nyilvános ülésen nem vett részt.

[28] A hivatalból vizsgálendő felülvizsgálati okok kapcsán a Legfőbb Ügyészség kitért arra is, hogy az irányadó tényállás szerint a zaklatás elkövetési magatartása 2020. július 16-tól 2021. február 26-ig tartott. A másodfokú bíróság határozatának [16] bekezdése szerint a sértett 2022. március 2-án terjesztett elő magánindítványt a sérelmére elkövetett zaklatás vétsége miatt. Ez a Be. 378. § (3) bekezdésében írt, a magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztását jelentené, azonban az ügyiratok tartalma alapján megállapítható, hogy a sértett e cselekmény miatt a feljelentését helyesen 2021. március 2-án tette meg a főügyészségen, a feljelentést pedig a Be. 378. § (2) bekezdés első fordulata szerint magánindítványnak kell tekinteni, ami ekként a törvényes határidőn belül előterjesztett.

[29] A fentiekre tekintettel a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a támadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában tartsa fenn.

[30] **III.** A terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[31] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[32] A terhelt valamennyi terhére rótt bűncselekmény tekintetében vitatta bűnösségének megállapítását. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogszabály megsértésével állapította meg.

[33] Ugyanakkor a felülvizsgálati eljárásban megkerülhetetlen szabály a tényálláshoz kötöttség elve. Ez jelenik meg felülvizsgálatnak a Be. 650. § (2) bekezdésében meghatározott korlátjában, miszerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható és ezzel összhangban rendelkezik a Be. 659. § (1) bekezdése akként, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[34] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Az eljárt bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[35] Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. A jogerős ítéletben rögzített tényállás nem változtatható meg. Az indítvány nem irányulhat arra, hogy a Kúria a bizonyítékok eltérő értékelésével a jogerős ítéletben foglalttól eltérő tényállást állapítson meg, majd ennek alapján hozzon a terheltre a büntetőjogi felelősséget vagy az alkalmazott jogkövetkezményeket érintően kedvezőbb döntést.

[36] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[37] A terhelt indítványának jelentős része mindezzel szemben áll.

[38] Ennek megfelelően a jogerős ítélettel szemben kifejezetten nevesítette kifogásként a tényállás megalapozatlanságát, vitatta az abban megállapított történeti tényeket, támadta megállapításuk módját és a bizonyítékok értékelését is, továbbá kifejtette az azok helyett más, eltérő tények megállapítása iránti igényét. A megalapozatlanság azonban nem anyagi jogi hiba, hanem a büntetőeljárás törvényben szabályozott eljárási fogyatékoság (Be. 592. §); ezért még valósága esetén sem a Be. 649. § (1) bekezdésében megkívánt büntető anyagi jogszabálysértés. Következésképp – mivel teljes egészében a felülvizsgálat körén kívül esik – azzal kapcsolatban a Kúria nem is vizsgálódhat, ekként álláspontot sem fogalmazhat meg.

[39] A jogerős ítéleti tényállás tehát a felülvizsgálati eljárásban nem változtatható meg és nincs arra törvényes mód, hogy a Kúria jogkövetkeztetéseit a jogerős ítéleti tényállásban nem szereplő vagy azoktól eltérő tényekre alapítsa. A felülvizsgálati indítvány alapján a felülvizsgálati ok vizsgálatát a jogerős ítéleti tényállásban megállapított cselekmény alapján kell elvégezni, a hivatkozott anyagi jogi jogszabály megsértését ezen tényállás alapján kell megítélni [Kúria Bfv.I.1004/2020/13. (BH 2021.280.)].

[40] 2. Jelen ügyben a terhelt a büntetőjogi felelősségének megállapítását támadó kifogásait az okirattal kapcsolatos bűncselekményekre nézve – azon túl, hogy a szerződések keletkezési körülményeit illetően lényegében a jogerős ítéleti tényállás minden egyes ténymegállapítását kétségbe vonta – érdemben arra alapította, miszerint ő a szerződésekkel kapcsolatban a Covid-veszélyhelyzet idején irányadó „távellenőrzés” szabályait alkalmazta és nem tudott arról, hogy az általa felhasznált magánokiratokat nem a valódi névtulajdonosok írták alá. Erre tekintettel hivatkozott a tévedésre [Btk. 20. § (1) bekezdés] mint büntethetőséget kizáró okra is.

[41] A felülvizsgálati eljárásban azonban a tévedésre – csakúgy, mint bármelyik más büntethetőséget kizáró okra is – hivatkozni csak akkor lehet, ha az irányadó tényállás tartalmaz olyan ténybeli körülményeket, amelyek alkalmat adhatnak ilyen jogkövetkeztetés levonására [Bfv.II.757/2024/6. (BH 2025.54.), Bfv.I.725/2023/6., Bfv.III.910/2017/5., BH 2011.183.)]. Jelen ügyben pedig nem ez a helyzet.

[42] A jogerős ítélet egyértelműen rögzíti, hogy a terhelt egyik esetben sem a telekommunikációs-rendszer alkalmazásával végezte el a személyazonosságok ellenőrzését, hanem a szerződéseket a tényállásban írt módon, a vevők – akár telekommunikációs eszközzel való – jelenléte nélkül készítette el.

[43] Az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de úgynevezett belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). A tudattartalom ténybeli megállapítása is a tényállás része, ezért a felülvizsgálati eljárásban a tudati tények sem vitathatóak (BH 2011.3.II.), másként fogalmazva: a tényállás részét képező tudati tények sérelmezése a tényállás tilalmazott támadása miatt a törvényben kizárt [Bfv.II.818/2014/6., Bfv.884/2020/9. (BH 2021.157.)].

[44] Következésképp ténymegállapítás az is, miszerint a terhelt tudott arról, hogy a szerződéseket vevőként nem a névtulajdonosok írták alá. Ekként ez a jogerős ítéleti ténymegállapítás ugyanúgy nem változtatható meg, mint a szerződés elkészítésének körülményeire vonatkozó külső (a kívülvilágban megjelenő) tényekre vonatkozó megállapítások.

[45] Márpedig a terhelt az okirat-hamisítási cselekményeket illetően a felmentését kizárólag erre tekintettel igényelte, olyan anyagi jogi érvet, miszerint az irányadó tényállásban foglalt magatartása nem bűncselekmény, azok kapcsán nem fogalmazott meg. Ekként indítványa e vonatkozásban a Be. 650. § (2) bekezdésébe ütközik, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati oknak nem felel meg.

[46] 3. A zaklatás vétségeként értékelt cselekmény tekintetében a terhelt szintén számos vonatkozásban támadta a jogerős ítéleti tényállást, amikor kétségbe vonta, hogy az irányadó tényállásban rögzített egyes közléseket az ott írt helyen, időben és módokon tette volna meg. Ebben a részében azonban a felülvizsgálati indítvány – a korábbiakkal egyező indokok alapján – törvényben kizárt, így ez az érvelés nem vehető figyelembe.

[47] A zaklatás Btk. 222. § (1) bekezdésében írt alakzatát azt követi el, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja és súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Ezért a rendszeresség és félelemkeltés célzat vitatása anyagi jogi érv, ami megfelel a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok feltételeinek.

[48] Ebben a körben a bíróság jogerős ítéletében a zaklatás vétsége kapcsán a terhelt terhére rótt a 2020. július 16. és 2021. február 26. között

- általa a sértett részére írt egy email üzenetet,
- az általa személy 6 és személy 7 részére küldött, a sértett személyére vonatkozó egy email üzenetet, továbbá ebben az időszakban
- általa a sértett részére küldött SMS-üzeneteket,
- a sértett által vezetett ügyvédi iroda nyilvános Google-fiókjához általa küldött értékeléseket, valamint
- az általa a sértett részére közvetlenül megküldött Messenger-üzeneteket.

[49] A terhelt indítványa e körben annyiban alapos, hogy a személy 6 és személy 7 részére küldött email – még ha tartalmaz is a sértettre vonatkozó félelemkeltő közlést – nem tekinthető a bűnössége alapjának.

[50] Rámutat a Kúria, hogy a zaklatás bűncselekménynek megvalósulásához megkívánt célzat ugyanis kizárólag a sértettre vonatkozhat, ennek megfelelően annak kiváltására csakis – az akár közvetlenül, akár közvetetten – a sértetthez címzett közlések alkalmasak.

[51] A jelen ügyben irányadó tényállás szerint nincs arra vonatkozó adat, miszerint a terhelt azzal a szándékkal küldte el az emailt személy 6 és személy 7 részére, hogy a címzettek azt a sértettel közöljék. Önmagában az, hogy feltételezhető volt, miszerint a külföldi ügyfelek valószínűleg tájékoztatni fogják a sértettet a rá vonatkozó közlésről, nem alapozza meg azt, hogy a terhelt az emailt azért küldte el számukra, hogy azzal a sértettben keltsen félelmet.

[52] A terhelt terhére rótt további közlésekkel azonban a zaklatás törvényi tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak. Bár a tényállás az üzenetek számát és pontos időpontját nem tartalmazza, a több mint hét hónapon keresztül, négy különböző platformon (email, SMS, Google-értékelések, Messenger) folytatott közléssorozat – melyek közül az irányadó tényállás szerint a Google-értékeléseket hét különböző felhasználónéven helyezte el a terhelt, de az SMS és a Messenger üzenetek is folyamatosak voltak – maradéktalanul kimeríti a rendszeresség és a tartósság követelményét is.

[53] A terhelt további idevágó érvelése kapcsán hangsúlyozni kell, hogy a zaklatás szóban lévő alakzatának nem a félelem megvalósult felkeltése, hanem csak annak a célzata a tényállási eleme, vagyis az a sértett mindennapi életvitelébe való beavatkozás szándékával. Jelen esetben a jogerős ítéleti tényállás – a felülvizsgálat során kétségbevonhatatlan módon – rögzíti, miszerint a terhelt magatartása a sértettben félelmet váltott ki. A terhelt bűnösségének megállapítása kapcsán azonban nem ez a döntő, elegendő, ha a közlések a félelem kiváltására irányulnak. Márpedig jelen esetben az üzenetek között vannak olyanok is, amelyek a sértett potenciális halálára utalnak – valaki a temetőbe fog kerülni, háború van, veszélyes játékot üz

stb. –, ekként a félelemkeltési célzat attól függetlenül megállapítható, hogy az irányadó tényállás szerint ez a sértettben ki is alakult.

[54] Megjegyzi a Kúria, hogy a zaklatás alternatív célzata a mindennapi életvitelbe beavatkozás, ami jelen ügyben ugyancsak megállapítható. A terhelt nem volt a sértett ügyfele, ezért az ügyfelek által széles körben használt Google értékelések lerontása, azok között hét különböző néven valótlan, a sértett szakmai hitelét és üzleti érdekeit sértő ügyfélértékelés elhelyezése – valós érdek hiányában – kizárólag ezt a célt szolgálta, mint ahogy a sértett által intézett jogügylet tisztázásával semmiféle összefüggésben nem álló, kizárólagosan személyeskedő és hitelrontó egyéb üzenetek is.

[55] Mindezek alapján megállapítható, hogy tartós és rendszeres háborgatása nem csupán a félelmének felkeltését, hanem – mivel a sértett és a terhelt között egyéb kapcsolat nem volt – a magánéletébe való önkényes beavatkozást is célozta. Ekként a terhelt magatartásával a zaklatás felrótt alakzatának törvényi tényállási elemeit maradéktalanul kimerítette.

[56] A kifejtettekre tekintettel a bíróság jogerős ítéletében törvényesen állapította meg a terhelt büntetőjogi felelősségét valamennyi terhére rótt bűncselekmény tekintetében.

[57] 4. Bár a terhelt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontján kívül más felülvizsgálati okot nem jelölt meg, az indítvány tartalma alapján azonban további felülvizsgálati okok megvizsgálása is szükségessé vált.

[58] 4.1. A terhelt indítványában kifogásolta a vele szemben kiszabott foglalkozástól eltiltás nemét és mértékét is. A bíróság jogerős ítéletében kiszabott büntetés a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja lehet felülvizsgálat tárgya, azonban csak akkor, ha az a bűncselekmény téves minősítésére vezethető vissza (első fordulat) vagy önmagában a Btk. más szabályát sérti (második fordulat).

[59] Téves minősítést az indítvány sem állított; következésképp a büntetés neve és/vagy mértéke a felülvizsgálatban csak a fent hivatkozott felülvizsgálati ok második fordulata alapján akkor bírálható felül, ha az olyan anyagi jogi szabály sért, amelynek alkalmazását a büntetés (intézkedés) meghatározása esetében a törvény a bíróság számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvétése miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget. Ilyen esetben a büntetés nem felel meg a törvénynek, mert joghátrányt ebben a formában a törvény nem tesz lehetővé [Bfv.1559/2018/10. (BH 2020.9.)].

[60] A terhelt állítása szerint a bíróság azzal sértett törvényt, hogy annak ellenére szabott ki vele szemben foglalkozástól eltiltás büntetést, hogy magatartásával nem sértette meg az ügyvédi foglalkozás szabályait.

[61] A Btk. 52. § (1) bekezdés a) pontja alapján a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el. Ekként a terhelt fenti hivatkozása a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulatának ba) alpontja alapján lehetne felülvizsgálat tárgya.

[62] Az indítványban foglalt indokolás alapján azonban a terhelt ezen kifogása is a tényálláshoz kötöttség elvébe, illetve az azt megtestesítő törvényi rendelkezésekbe [Be. 650. § (2) bekezdés, Be. 659. § (1) bekezdés] ütközik; annak alapja ugyanis a terhelt azon állítása, miszerint ő az aláírók személyazonosságát a telekommunikációs-rendszer alkalmazásával, a Covid-veszélyhelyzet idején hatályos szabályok szerint ellenőrizte. Ezzel szemben az irányadó tényállás szerint az ügyfelek a szerződések aláírásakor nem voltak jelen, a terhelt nem végzett távellenőrzést és kifejezetten tudott arról, hogy a szerződészet nem a névtulajdonosok írják alá. Ezzel pedig megszegte az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 44. § (1) bekezdés d) pontját, miszerint az ellenjegyzéssel az ügyvéd

tanúsítja egyebek mellett azt is, hogy az okiratot a felek előtt írták alá vagy az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjukként ismerték el.

[63] A terhelt tehát e körben indítványát ismét csak a jogerős ítéletben foglaltaktól ellentétes tényekre alapította, az irányadó tényállás alapján megítélhető jogi érvet nem mutatott be.

[64] Az indítvány támadta a foglalkozástól eltiltás tartamát is. A Btk. 53. § (2) bekezdés első mondata szerint a foglalkozástól eltiltás határozott ideig tart, vagy végleges hatályú; a (2) bekezdés első mondata szerint a határozott ideig tartó eltiltás legrövidebb tartama egy év, leghosszabb tartama tíz év. Következésképp a terhelttel szemben kiszabott négy évi foglalkozástól eltiltás nem sért kötelező törvényi szabályt; a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke pedig felülvizsgálat tárgya nem lehet, így az sem, hogy a bíróságok a büntetéskiszabás során a büntetés célját (Btk. 79. §), a büntetéskiszabás elveit (Btk. 80. §), illetőleg a büntetéskiszabás során értékelhető (súlyosító, enyhítő) tényezőkről szóló 56. BK állásfoglalást miként veszik figyelembe [Kúria Bfv.I.1134/2018/21. (BH 2019.158.II.), Bfv.I.415/2016/7. (BH 2016.264.II.)].

[65] Ezért az indítvány ezen része alapján a felülvizsgálat szintén kizárt.

[66] 4.2. A terhelt indítványában eljárási hibaként értékelt kifogásokat is megjelölt.

[67] Felülvizsgálatnak kétségtől eljárási szabálysértés okán helye van, azonban felülvizsgálati okot kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdés a)-f) pontjában kimerítően felsorolt törvénysértések képeznek, ami azt jelenti, hogy felülvizsgálat keretében kizárólag azok az eljárási szabálysértések vizsgálhatóak, amelyeket a törvény az említett törvényhelyben taxatíve megjelöl.

[68] 4.2.1. Semmiféle eljárási szabálysértésnek nem feleltethető meg az indítvány azon kifogása, miszerint a bírósági iratok között 41. – helyesen 31. – számon elfekvő hivatalos feljegyzés szerint a nyomozati iratokat tartalmazó DVD-lemez nem nyitható meg. Megjegyzi a Kúria, hogy ez kizárólag az említett lemez sérült voltát jelenti és nem azt, hogy az ügyiratok más adathordozón vagy papíralapon sem állnak a bíróság rendelkezésére.

[69] 4.2.2. A terheltnek a másodfokú bíróság összetételével és eljárásával kapcsolatos kifogási kapcsán a Kúria az alábbiakat rögzíti.

[70] Az eljáró bírók személyéhez kapcsolódóan a törvény feltétlen eljárási szabálysértésként azt nevesíti, ha a bíróság nem a törvénynek megfelelően volt megalakítva [Be. 608. § (1) bekezdés a) pont első fordulata] vagy a határozat meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt [Be. 608. § (1) bekezdés b) pont]. Mindkét okból felülvizsgálatnak is helye van [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont]. A terhelt idevágó eljárási kifogásai alapján tehát felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a fenti okokat kimerítik.

[71] A terhelt indítványának alapjaként arra hivatkozott, hogy a Be. 598. § (4) bekezdése szerinti értesítésében, a nyilvános ülés napján a bíróságon kifüggesztett jegyzéken, illetve a tárgyalási jegyzőkönyvben a két, mindig azonosan megjelölt bíró mellett a tanács harmadik tagjaként más-más bíró neve szerepel, ekként nem állapítható meg, hogy valójában ki vett részt a határozat meghozatalában, illetve a kizárólag a jegyzőkönyvben szereplő bíró 5 mikor került az eljárásba és volt-e ideje, lehetősége az ügyiratok megismerésére, az ügyben való felkészülésre.

[72] A Be. 13. § (4) bekezdése szerint a másodfokú bíróság – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – három hivatásos bíróból álló tanács. Ennek a fentiekkel való megszegését az indítvány sem állította, így a bíróság összetételére vonatkozó szabály sérelmének állítása hiányában e hivatkozás a Be. 608. § (1) bekezdés a) pontjának nem felel meg.

[73] A törvény szerint kizárt bíró pedig akkor jár el az ügyben, ha a személyével szemben a Be. 13. §-ban megjelölt körülmény áll fenn; a terhelt által hivatkozottak ezt sem eredményezik.

[74] Következésképp az indítványban hivatkozott körülmények – tehát az, hogy az eljáró tanács egyik tagjának neve korábban nem szerepelt a Be. 598. § (4) bekezdése szerinti értesítésben, illetve a kifüggesztett tárgyalási jegyzéken – nem teszik törvényben kizárttá sem a bírót, ezért e kifogások a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértésnek sem feleltethetők meg.

[75] Kizárólag a teljesség érdekében utal a Kúria arra, hogy egyértelműen megállapítható, miszerint az ügyben szavazó bíróként bíró 5 vett részt a nyilvános ülésen és a határozat meghozatalában. Ezt igazolja a tárgyalási jegyzőkönyv és ezzel összhangban áll a másodfokú ügydöntő végzésnek a nyilvános ülésen aláírt és kihirdetett rendelkező része, valamint az írásba foglalt, indokolt határozat is.

[76] Az a körülmény, ha a másodfokú határozat meghozatalában a Be. 598. § (4) bekezdése szerinti értesítésben meg nem jelölt bíró is eljár, ugyancsak nem feltétlen eljárási szabálysértés és ekként nem a Be. 649. § (2) bekezdésében nevesített felülvizsgálati ok; kizárólag a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértésnek tekinthető, ami miatt felülvizsgálatnak helye nincs.

[77] A tárgyalási jegyzék pedig még csak nem is a büntetőeljárási törvény által, hanem a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII.1.) IM rendelet (Büsz.) 19. §-ában, illetve a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 54. §-ában szabályozott jogintézmény, aminek a bíró, illetve az eljáró tanács tagjai nevének feltüntetése még csak nem is kötelező tartalmi eleme [Büsz. 19. § (2) bekezdés]. A bíró vagy a tanács tagjainak nevét a Be. 514. § (1) bekezdésének zárómondata szerint a tárgyalás – illetve a Be. 425. § (3) bekezdésére tekintettel a nyilvános ülés – megnyitásakor az egyesbíró vagy a tanács elnöke közli, nevüket a Be. 445. § (1) bekezdés e) pontja szerint a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmazza.

[78] A tárgyalási jegyzéken feltüntetett bíró személyének tehát semmiféle eljárásjogi kihatása nincs, így annak sem, ha a nyilvános ülésen a tanács egyik tagjaként nem a tárgyalási jegyzéken feltüntetett bíró jár el.

[79] Ugyancsak nem képezhetik felülvizsgálat tárgyát a terheltnek az eljáró bíró felkészültségével összefüggő, a fenti körülményekre alapított szubjektív feltételezései sem (Bfv.II.1186/2023/7.).

[80] Ekként az indítványnak eljáró bírók személyével kapcsolatos kifogásai alapján a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálati ok hiányában felülvizsgálatnak nincs helye.

[81] 4.2.3. A Be. 427. § (1) bekezdése szerint a tárgyaláson, az ülésen és a tanácsülésen az egyesbíró vagy a tanács tagjai mellett – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a jegyzőkönyvvezető is mindvégig jelen van. Jelen ügyben a nyilvános ülésről szóló jegyzőkönyv – az abban rögzítettek szerint – a Be. 446. § (2) bekezdése szerinti egyidejű jegyzőkönyvvezetéssel készült, ezért a jegyzőkönyvvezető kötelező törvényi jelenléte alóli törvényi kivétel nem állt fenn. Ekként az a terhelti kifogás, miszerint a nyilvános ülésen jegyzőkönyvvezető nem vett részt, a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértésnek megfeleltethető, így az alapján – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból – a felülvizsgálatnak helye van.

[82] Jelen ügyben azonban a nyilvános ülésről készült 1.Bf.91/2024/10. számú jegyzőkönyv alapján az volt megállapítható, hogy a nyilvános ülésen folyamatosan, végig jelen volt személy 10 jegyzőkönyvvezető. A 2024. június 10. 11 órára kitűzött és ugyanakkor megkezdett nyilvános ülésről – az abban rögzítettek szerint azzal egyidejűleg – készített

jegyzőkönyv tartalmazza a jelenlévők, köztük a jegyzőkönyvvezető nevét, majd folyamatosan az eljárási cselekmény leírását. Végül azt a jegyzőkönyv 11 óra 49 perckor történt berekesztését követően a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető is aláírásával hitelesítette.

[83] A tárgyalási jegyzőkönyv közokirat, ami a Pp. 323. § (3) bekezdés b) pontja szerint teljes bizonyító erővel bizonyítja a közokirattal tanúsított adatok és tények valóságát, így jelen esetben azt is, hogy a nyilvános ülésen személy 10 jegyzőkönyvvezető végig jelen volt.

[84] Az eljárási cselekmény törvényességét utólag az arról készített jegyzőkönyv alapulvételével kell megítélni. Ha a jegyzőkönyv az azon történeteket nem a valóságnak megfelelően tartalmazza, azt ki kell javítani. Azonban jelen ügyben a terhelt a jegyzőkönyv kijavítását a Be. 446. § (8) bekezdése alapján nem indítványozta, noha a bíróság a jegyzőkönyvet hivatalból akár elkésett kérelem alapján is kijavíthatja.

[85] Megjegyzi a Kúria azt is, hogy ha a jegyzőkönyv lényeges tényt nem a valóságnak megfelelően tartalmaz, az a jogerőt követően nem felülvizsgálatban, hanem a Be. 637. § (1) bekezdés e) pontja alapján perújításban vizsgálható, azonban csak akkor, ha a perújítási okként megjelölt bűncselekmény elkövetését jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat megállapította, vagy ilyen ügydöntő határozat meghozatalát nem bizonyítottság hiánya zárta ki, és e bűncselekmény a bíróság vádról rendelkező ügydöntő határozatát érdemben befolyásolta [Be. 637. § (3) bekezdés].

[86] Mindezekre tekintettel a jegyzőkönyvvezető nyilvános ülésen való részvételének hiányára vonatkozó kifogás alaptalan.

[87] 4.2.4. Az indítványban ugyancsak megjelölt indokolási kötelezettség megsértése nem a Be. 649. § (2) bekezdésében tételezett felülvizsgálati ok, hanem a Be. 609. § (1) bekezdése és (2) bekezdés d) pontja szerinti relatív eljárási szabálysértés, ami ekként felülvizsgálat tárgya nem lehet.

[88] 5. A Be. 659. § (5) bekezdése szerint a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. A rendelkezésben hivatkozott törvényhely szerint a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[89] A Be. 649. § (2) bekezdés b) pontjának első fordulata szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság határozatát magánindítvány hiányában hozta meg. A terhelt terhére rótt zaklatás vétsége [Btk. 222. § (1) bekezdés] a Btk. 231. § (2) bekezdése szerint csak magánindítványra büntethető.

[90] A Be. 378. § (3) bekezdése szerint a magánindítványt attól a naptól számított egy hónapon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekménnyről tudomást szerzett.

[91] Jelen ügyben a cselekmény elkövetési ideje 2020. július 16. és 2021. február 26. napja, és mivel az az irányadó tényállás szerint a terhelt által a sértett felé intézett közlésekkel valósult meg, arról a terhelt az elkövetéssel egyidejűleg tudomást szerzett.

[92] A másodfokú bíróság határozata [16] bekezdésében azt rögzítette, hogy a sértett 2022. március 2-án terjesztette elő magánindítványát, amiből az következne, hogy a magánindítvány elkésett.

[93] Jelen esetben azonban az állapítható meg, hogy a feltüntetett adat téves, mert a sértett a sérelmére elkövetett zaklatás vétsége miatt helyesen 2021. március 2-án tett feljelentést a főügyészségen.

[94] A Be. 378. § (2) bekezdése szerint magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult feljelentését és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja. A hivatkozott nyilatkozat tehát ennek megfelel.

[95] A magánindítvány léte nem a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos, a bűncselekmény elemeit és minősítését megalapozó történeti tény, hanem a magánindítvány büntethetőségi akadály jellegének megfelelően az annak előterjesztésére jogosult akaratától függően bekövetkező eljárási tény. A magánindítvány joghatályos volta jogkérdés; a magánindítvány előterjesztésére vonatkozó ténymegállapítások alapján levont jogi következtetés, amelyre nem vonatkozik a tényálláshoz kötöttség [Bfv.227/2024/10. (BH 2025.5.), BH 2024.286.I.].

[96] A fentiekre tekintettel a helyes tényadatok alapul vételével megállapítható, hogy a sértett a magánindítványát a 2021. február 26-án bevégzett cselekmény kapcsán 2021. március 2-án határidőben, joghatályosan terjesztette elő, ezért a bíróság jogerős ítéletében a vizsgált eljárási szabálysértés nélkül állapította meg a terhelt bűnösségét zaklatás vétségében.

[97] 6. Mindezekre tekintettel – miután a Kúria más olyan felülvizsgálati okot sem észlelt, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[98] *A döntés elvi tartalma*

I. Megfelel a zaklatáshoz megkívánt rendszeres és tartós háborgatás fogalmának, ha a terhelt mintegy hét hónapon át négy különböző platformon intéz kéretlen közléseket a sértett felé; a bűncselekmény további tényállási eleme pedig nem a félelem valós kiváltása, hanem csak az arra irányuló célzat, vagyilagosan a mindennapi életvitelbe való beavatkozás szándékával.

II. Nem érinti a bíróság törvényes megalakítását és nem is kizárt az eljárásból az a bíró, aki a Be. 598. § (4) bekezdése szerinti értesítésben nem szerepelt.

[99] **IV.** A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[100] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. július 3.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró